

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 maja 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że M. M. (1), od dnia 22 grudnia 2016 r., jako pracownik płatnika składek A. P. (1), nie podlega ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu oraz wypadkowemu. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że analiza dokumentów, zgromadzonych w sprawie wykazała, że M. M. (1), po 54 dniach od zgłoszenia do ubezpieczeń, przez płatnika składek A. P. (1), stała się niezdolna do pracy z powodu choroby, przypadającej na okres ciąży. Organ rentowy wskazał, iż z zapisów, znajdujących się na koncie ubezpieczonej M. M. (2) w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS, wynika, że w okresie od 18 listopada 2016 r. do 21 grudnia 2016 r. była zgłoszona tylko do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego przez Powiatowy Urząd Pracy, jako osoba bezrobotna – M. M. (1), zatem nie posiadała tytułu do ubezpieczenia chorobowego. W związku z powyższym, organ rentowy powziął wątpliwości, co do faktycznego świadczenia pracy przez M. M. (1). Podkreślono także, iż płatnik składek zawarł umowę o pracę na czas określony od dnia 22 grudnia 2016 r. do dnia 30 czerwca 2017 r. w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem 2200 zł brutto na stanowisku kelnerka, już po 54 dniach natomiast M. M. (1) stała się niezdolną do pracy z powodu ciąży. Organ rentowy stwierdził, że brak jest dowodów na faktyczne świadczenie pracy M. M. (1) na rzecz A. P. (1), ze względu na fakt, że pracodawca nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających faktyczne wykonywanie pracy, wątpliwości organu wzbudził także krótkotrwały okres pracy M. M. (1) tj. 54 dni, przystąpienie do pracy bez orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kelnera oraz brak książeczki zdrowia dla celów sanitarno – epidemiologicznych, niezatrudnienie innego pracownika na stanowisko kelnera. Wszystko to, w opinii organu rentowego, świadczy o pozorności zatrudnienia, której celem jest obejście przepisów prawa i dzięki temu uzyskanie świadczenia wypłacanego z ubezpieczenia społecznego – zasiłku chorobowego, a następnie macierzyńskiego.

(decyzja – k. 35 – 39 akt ZUS)

W dniu 14 czerwca 2017 r. odwołanie od powyższej decyzji złożyła M. M. (1), zaskarżając powyższą decyzję w całości. W uzasadnieniu wskazano, że ubezpieczona faktycznie wykonywała pracę na rzecz płatnika składek, A. P. (1), na stanowisku kelnera pod kierownictwem pracodawcy, w miejscu i czasie przez niego wyznaczonym oraz za uzgodnionym wynagrodzeniem. Na poświadczenie swojej pracy, ubezpieczona przedłożyła szereg dokumentów. Wniosła także o przeprowadzenie dowodu z przedstawionych dokumentów oraz przesłuchania świadków, a także samej wnioskodawczyni, na okoliczność faktycznego świadczenia przez nią pracy.

(odwołanie k.2-5 sygn. akt VIII U 1263/17)

W dniu 29 czerwca 2017 r. odwołanie od powyższej decyzji złożyła także , A. P. (1), zaskarżając decyzję w całości. W uzasadnieniu wskazała, że ubezpieczona faktycznie wykonywała pracę na rzecz płatnika składek A. P. (1) na stanowisku kelnera pod kierownictwem pracodawcy, w miejscu i czasie przez niego wyznaczonym oraz za uzgodnionym wynagrodzeniem. Na poświadczenie pracy ubezpieczonej przedłożyła szereg dokumentów.

(odwołanie k.2-5 sygn. akt VIII U 1437/17)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przytaczając tożsamą argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, oraz o połączenie spraw o sygn. akt VIII U 1263/17 i VIII U 1437/17 do wspólnego rozpoznania.

(odpowiedź na odwołanie – k. 7 – 8 sygn. akt VIII U 1437/17)

Zarządzeniem z dnia 20 lipca 2017 r. połączono sprawy o sygn. akt VIII U 1263/17 i VIII U 1437/17 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt. VIII U 1263/17.

(zarządzenie – k. 11 sygn. akt VIII U 1437/17)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. P. (1) z zawodu jest rolnikiem. Prowadzi , wraz z mężem, gospodarstwo rolne o powierzchni 6 ha, położone w miejscowości M..

Nadto - prowadzi działalność gospodarczą: A. G. Ułański, w B. , od dnia 17 marca 2004 r., która w przeważającej części zajmuje się przygotowaniem i podawaniem napojów NIP: 773-106-05-52. Pełnomocnikiem płatnika jest H. G. – matka A. P. (1).

(okoliczność bezsporna; wypis z (...) k. 121))

Firma zajmuje się usługami gastronomicznymi, zatrudnione są cztery osoby na podstawie umowy o pracę. Zajmuje lokal w B. 30A, o powierzchnia barów to ok. 180 metrów, 7 stolików i 6 na zewnątrz, druga sala jest na 50 osób.

G. Ułański, jako podmiot gospodarczy, z uwagi na zapotrzebowanie na pracowników, ogłoszenia o potrzebie zatrudnienia pracowników były zamieszczone w Internecie, na płocie G. Ułańskiego oraz w Powiatowym Urzędzie Pracy w K. .

/zeznania świadka H. G. e-protokół rozprawy z dnia 18 września 2017 r. 00:12:38 – 00:51:09 – płyta CD k. 128, zeznania płatnika e-protokół rozprawy z dnia 22.11.2017r. płyta CD k. 143, informacja Powiatowego Urzędu Pracy w K. k. 21 /;

M. M. (1) (z domu P.) ukończyła gimnazjum w 2013 r.

W dniu 21 grudnia 2016 r. , pomiędzy M. M. (1) (P.), a A. P. (1), została zawarta umowa o pracę na czas określony od 22.12.2016r. do 30.06.2017r. , w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kelner , z wynagrodzeniem 2200 zł. miesięcznie, z terminem rozpoczęcia pracy w dniu 22 grudnia 2016 r.

W dniu 22 grudnia 2016 r. M. M. (1) przeszła szkolenie w zakresie bhp. Została poinformowana o ryzyku zawodowym na stanowisku kelner. W dniu 28 grudnia 2016 r. M. M. (1) otrzymała skierowanie na profilaktyczne badania lekarskie; termin otrzymania skierowania na badania , jak zeznała płatnik – A. P. (1) , był spowodowany dużą ilością pracy w firmie i niedopatrzeniem H. G. (matki A. P. (2)), która jest pełnomocnikiem w sprawach z zakresu (...) firmą (...). Orzeczeniem lekarskim z dnia 29 grudnia 2016 r. M. M. (1) (P.) została dopuszczona do wykonywania pracy na stanowisku kelnera. Książeczka dla celów sanitarno – epidemiologicznych M. M. (1) (P.) posiada pierwszy wpis z dnia 5 stycznia 2017 r. Przed zatrudnieniem M. M. (1)(P.) jej stanowisko zajmowała K. Ś., która pracowała w okresie 23.11.2016r.- 31.12.2016r., na stanowisku kelner-barman. Umowa z K. Ś. została rozwiązana w dniu 31 grudnia 2016 r.

(świadcstwo ukończenia gimnazjum – k. 94; umowa o pracę – k. 101; aneks do umowy do pracy – k. 100; skierowanie na badania – k. 98; karta oceny ryzyka zawodowego – k. 96; orzeczenie lekarskie – k. 97; karta szkolenia bhp – k. 95; faktura za wykonanie badań – k. 99; zeznania świadka H. G. z dnia 18 września 2017 r. 00:12:38 – 00:51:09 – płyta CD k. 128; kserokopia książeczki sanitarno – epidemiologicznej – k. 20 akt ZUS; pismo informujące o rozwiązaniu stosunku pracy z K. Ś. – k. 139 koperta; świadectwo pracy K. Ś. - k. 139 koperta)

Pracodawca nie został poinformowany o ciąży M. M. (1)(P.).

(zeznania świadka H. G. z dnia 18 września 2017 r. 00:12:38 – 00:51:09 – płyta CD k. 128;)

Lokal G. Ułański funkcjonuje w godzinach 10:00 – 22:00, praca odbywa się w systemie zmianowym 10:00 – 18:00, 14:00 – 22:00. Pracownicy codziennie podpisywali listę obecności po przyjsciu do pracy, M. M. (1) (P.) także.

M. M. (1) (P.), w okresie przed Bożym Narodzeniem [25.12.] wdrażała się do wykonywania czynności pracowniczych , uczyła się wykonywania czynności . Wnioskodawczyni, w ramach wykonywania obowiązków pracowniczych, przyjmowała zamówienia, robiła herbatę, obierała warzywa , przynosiła, zamówione, posiłki – klientom, sprzątała pomieszczenie, wykonywała czynności bufetowej. Wnioskodawczyni pracowała w stałych godzinach , w systemie zmianowym: w od godziny 10:00 do 18:00, lub od godziny 14:00 – 22:00. Miejsmem wykonywania pracy było (...) A G. Ułański – stale. Wnioskodawczyni nie pracowała w weekendy. .

M. S., która zatrudniona była w firmie płatnika od 1.01.2016r. na stanowisku kelner-barman z wynagrodzeniem 1850 zł., a od 1.07.2016r. – 2500 zł.

O ciąży wnioskodawczyni, płatnik składek dowiedział się już w trakcie jej pracy, w trakcie pracy- wnioskodawczyni zmieniła także nazwisko panieńskie P. na M., z uwagi na to, że wyszła za mąż w dniu 22 kwietnia 2017 r. Poślubiła syna pracownicy płatnika – R. M..

Wyплаты pracowników były dokonywane przelewem na konto.

M. M. (1) nie posiadała upoważnienia do podpisywania jakichkolwiek dokumentów w imieniu płatnika.

(zeznania świadka H. G. z dnia 18 września 2017 r. 00:12:38 – 00:51:09 – płyta CD k. 128; zeznania świadka M. S. e-protokół rozprawy z dnia 18 września 2017 r. 00:51:09 – 01:07:15 – płyta CD k. 128; zeznania zainteresowanej A. P. (1) z dnia 22 listopada 2017 r. 00:10:17 – 00:32:25 – płyta CD k. 143; listy obecności – k. 14-19 akt ZUS; listy płac – k. 11 – 14; potwierdzenie przelewów – k. 10 akt ZUS; wykaz zatrudnionych – k. 70; pismo zainteresowanej – k. 27 akt ZUS)

Od dnia 14 lutego 2017 r. do dnia 3 lipca 2017 r. M. M. (1) pozostawała niezdolna do pracy i przebywała na zwolnieniu lekarskim.

(okoliczności bezsporne)

W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 30 czerwca 2016 r. przychód firmy wyniósł 492 770, 91 zł. , dochód 56 278,97 zł., od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 30 czerwca 2017 r. przychód firmy wyniósł 188 419, 08 zł.

(zeznanie o wysokości osiągniętego przychodu za 2016r. k. 73-74, rozliczenie za 2017r. k. 72)

W okresie niezdolności do pracy i ciąży M. M. (1) korzystała z usług medycznych Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) w B..

(dokumentacja medyczna – k. 114 koperta)

Pismem z dnia 21 kwietnia 2017 r. organ rentowy zawiadomił A. P. (1) o tym, że zostało wszczęte postępowanie, z urzędu, celem ustalenia podlegania ubezpieczeniom społecznym przez pracującą u płatnika składek M. M. (1).

(pismo – k. 6 akt ZUS)

Zaskarżoną decyzją z dnia 26 maja 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że M. M. (1) od dnia 22 grudnia 2016 r., jako pracownik u płatnika składek A. P. (1), nie podlega ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu oraz wypadkowemu.

(decyzja – k. 35 – 39 akt ZUS)

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dowodów z dokumentów, zgromadzonych w aktach organu rentowego i załączonych do akt sprawy, a także w oparciu o zeznania świadków: H. G., M. S. i płatnika A. P. (1).

Sąd dał wiarę zgromadzonym w sprawie dowodom, które ze sobą korespondują i wykazują świadczenie pracy przez M. M. (1) na rzecz płatnika składek.

W ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdził, że M. M. (1) podjęła, i faktycznie wykonywała pracę, w firmie (...). Sąd uznał, iż, zarówno zeznania świadków jak i płatnika, są spójne, konsekwentne, logiczne i znajdują potwierdzenie w dokumentach załączonych do akt. Z zeznań tych wynika, wprost, czym zajmowała się wnioskodawczyni w trakcie wykonywania pracy. Nie budzą również zastrzeżeń Sądu, okoliczności, jakie legły u podstaw zatrudnienia wnioskodawczyni czyli zapotrzebowanie na pracownika, w okresie przedświątecznym. Zostało to, ponad wszelką wątpliwość, wykazane w postępowaniu przed Sądem. Podobnie, zdaniem Sądu, nie budzi wątpliwości, realizowanie, przez wnioskodawczynię, obowiązków pracowniczych czyli w reżimie prawa pracy, choć, faktycznie, okres ich wykonywania, nie był długi.

W odniesieniu, zaś, do zawartej w aktach sprawy dokumentacji medycznej M. M. (1) wskazać należy, iż nie ulega wątpliwości, że w spornym okresie wnioskodawczyni udzielano świadczeń medycznych, a ona sama była niezdolna do pracy w okresie przebywania na zwolnieniach lekarskich, które wykorzystywała, zgodnie z ich przeznaczeniem. Niemniej jednak, fakt korzystania przez nią z usług medycznych, nie podważa pozostałego materiału dowodowego, zgromadzonego w sprawie, z którego wynika, wprost, że wnioskodawczyni świadczyła pracę w ramach powierzonych jej obowiązków pracowniczych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie i skutkowało zmianą zaskarżonej decyzji.

Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie czy wnioskodawczyni faktycznie podjęła i wykonywała powierzone jej obowiązki pracownicze, z tytułu zatrudnienia w firmie (...).

Zgodnie z **art. 6 ust 1 pkt.1 i art. 13 pkt.1** ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. z dnia 7 lipca 2017 r. (Dz.U. z 2017 r. poz. 1383).) obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Przez nawiązanie stosunku pracy, zgodnie z **art. 22 § 1 k.p.** pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. W myśl § 1¹ art. 22 k.p. zatrudnienie w warunkach określonych w § 1 jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartej przez strony umowy. Równocześnie w myśl § 1² art. 22 k.p. nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną przy zachowaniu warunków wykonywania pracy, określonych w § 1.

W kwestii cech, odróżniających umowę o pracę od innych umów, ukształtowało się bardzo bogate orzecznictwo sądowe. Przede wszystkim, zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego, poglądem, o wyborze rodzaju podstawy prawnej zatrudnienia decydują zainteresowane strony (art. 353¹ k.c. w związku z art. 300 k.p.), kierując się nie tyle przesłanką przedmiotu zobowiązania, ile sposobu jego realizacji (por. wyrok SN z 13 kwietnia 2000 r., I PKN 594/99, OSNAPiUS 2001 nr 21, poz. 637). Zatrudnienie nie musi mieć charakteru pracowniczego. Praca może być, bowiem, świadczona także na podstawie umów cywilnoprawnych (por. wyrok SN z 9 grudnia 1999 r., I PKN 432/99, OSNAPiUS 2001 nr 9, poz. 310). Decydujące, jednak, znaczenie należy przypisać woli stron i zamiarowi ukształtowania w określony sposób treści łączącego je stosunku prawnego, zamiarowi towarzyszącemu zawarciu i kontynuowaniu stosunku umownego. Dopiero w razie ustalenia, że w łączącym strony stosunku prawnym - nazwanym przez nie umową o pracę - zdecydowanie nie występowały elementy typowe dla stosunku pracy (art. 22 k.p.), występowały natomiast elementy obce stosunkowi pracy (np. brak podporządkowania), nie jest możliwa ocena, że zawarta została umowa o pracę. Wówczas, dla ustalenia, że stron nie łączył stosunek pracy, nie jest konieczne precyzyjne nazwanie łączącej strony umowy cywilnoprawnej (por. wyrok SN z 14 lutego 2001 r., I PKN 256/00, OSNAPiUS 2002 nr 23, poz. 564).

Umowa, na podstawie której jest świadczona praca, nie może mieć mieszanego charakteru, łączącego elementy umowy o pracę i umowy cywilnoprawnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2002 r., I PKN 786/00, OSNP 2004 nr 2, poz. 30). W świetle art. 22 § 1^{k.p.} oceny charakteru umowy należy dokonywać nie tylko na podstawie przyjętych przez jej strony postanowień, które mogą mieć na celu stworzenie pozoru innej umowy, lecz także na podstawie faktycznych warunków jej wykonywania /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2010 r. I PK 8/10, LEX nr 602668/.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego, jako podstawowe cechy stosunku pracy, odróżniające go od innych stosunków prawnych, wymienione zostały: dobrowolność; osobiste świadczenie pracy w sposób ciągły, powtarzający się; podporządkowanie, wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy, w miejscu i czasie wyznaczonym przez niego; ryzyko pracodawcy; odpłatny charakter zatrudnienia /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006 r. sygn. I PK 110/06 opubl. M.P.Pr. (...); wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2009 r. sygn. III PK 39/09, LEX 578140/. W wyroku z dnia 25 listopada 2005 r. I UK 68/05 Sąd Najwyższy stwierdził, iż wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy (pracy podporządkowanej) jest cechą o charakterze konstrukcyjnym dla istnienia stosunku pracy /opubl. Wokanda 2006/4/26, Lex 177165/. Z kolei w uzasadnieniu do wyroku z dnia 7 marca 2006 r. sygn. I PK 146/05 Sąd Najwyższy przypomniał, iż cechami charakterystycznymi dla stosunku pracy – wskazywanymi w orzecznictwie – są także: obowiązek osobistego wykonywania pracy, zakaz wyřeczania się osobami trzecimi; bezwzględne obowiązywanie zasady odpłatności; pracowniczy obowiązek starannego działania, a nie osiągnięcia rezultatu, oraz obciążenie pracodawcy ryzykiem prowadzenia działalności; wykonywanie pracy skooperowanej, zespołowej; ciągłość świadczenia pracy; występowanie pewnych cech charakterystycznych dla stosunku pracy, np. wypłaty wynagrodzenia za godziny nadliczbowe. Sąd Najwyższy wskazał także, że o kwalifikacji stosunku prawnego jako stosunku pracy decyduje przede wszystkim sposób wykonywania zatrudnienia. Strony mogą więc złożyć wyraźne oświadczenia woli co do ukształtowania podstawy prawnej zatrudnienia. Jednak nawet bez wyraźnego wyrażenia woli przez strony (złożenia oświadczeń woli w tym zakresie) stosunek prawny może być kwalifikowany jako stosunek pracy, jeżeli strony wykonują go w sposób charakterystyczny dla tego stosunku prawnego /opubl. OSNP 2007/5-6/67/.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się nadto, że dla włączenia do ubezpieczenia społecznego niezbędna jest przynależność do określonej w ustawie systemowej grupy podmiotów podlegających obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. O tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Sam bowiem fakt, że oświadczenia stron umowy o pracę zawierają określone w art. 22 kp formalne elementy umowy o pracę nie oznaczają, że umowa taka jest ważna. Jeżeli bowiem strony umowy o pracę przy składaniu oświadczeń woli mają świadomość tego, że osoba określona w umowie o pracę jako pracownik pracy świadczyć nie będzie, a osoba wskazana jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, i do podjęcia i wykonywania pracy nie doszło a jedynym celem umowy było umożliwienie skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, to umowę taką uważa się za zawartą dla pozorów - art. 83 § 1 kc. Umowa taka nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2008 r. sygn. II UK 148/07, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 r. sygn. II UK 321/04, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2006, Nr 11-12, poz. 190, str. 503; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2001 r. sygn. II UKN 244/00, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2002, Nr 20, poz. 496; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2010 r. sygn. II UK 204/09, LEX nr 590241/.

Przy czym nie jest to jedyna postać pozorności umowy o pracę. Pozorność umowy o pracę ma miejsce nie tylko wówczas, gdy mimo jej zawarcia praca w ogóle nie jest świadczona, ale również wtedy, gdy jest faktycznie świadczona, lecz na innej podstawie niż umowa o pracę. W każdym przypadku decydujące znaczenie ma treść umowy i okoliczności faktyczne jej wykonywania /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2006 r., sygn. I UK 120/06, opubl.

OSNP 2007 nr 19-20, poz. 294; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009 r., sygn. I UK 43/09, LEX nr 529772; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2011 r. sygn. II UK 20/11, opubl. LEX nr 885004, M.P.Pr. (...)/.

Do cech pojęciowych pracy, stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika, w ramach stosunku pracy, należą osobiste i odpłatne, jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury, stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał, bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 roku III AUa 433/2005, Wspólnota (...)). Podleganie pracowniczemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 roku o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 – 16/251).

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy zakwestionował ważność umowy o pracę zawartej w dniu 22 grudnia 2016 r. pomiędzy M. M. (1), a A. P. (1), stojąc na stanowisku, iż podpisanie umowy o pracę oraz zgłoszenie M. M. (1) do ubezpieczeń społecznych były czynnościami pozornymi, dokonanymi jedynie w celu spełnienia przez M. M. (1) warunku, od którego zależało uzyskanie przez nią świadczeń zdrowotnych oraz z tytułu zajęcia w ciąży.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle dokonanych ustaleń faktycznych, nie ma podstaw do uznania, że zawarta między A. P. (2), a M. M. (1) umowa o pracę, w opisany przez strony sposób, nie była realizowana. Całokształt okoliczności jednoznacznie wskazuje, że stanowisko, przedstawione przez organ rentowy, w zaskarżonej decyzji, nie znajduje oparcia w stanie faktycznym. Wprawdzie A. P. (1), a w zasadzie jej pełnomocnik w osobie matki – H. G., dopuściła się uchybień formalnych związanych z zatrudnieniem M. M. (1) (dopuszczenie jej do pracy bez ważnych badań lekarskich oraz książeczki sanitarno – epidemiologicznej czyli naruszenie dyspozycji art. 229 & 4 kodeksu pracy, a także nie zgłoszenie jej do ubezpieczeń społecznych w ustawowym terminie), to jednak są to uchybienia po stronie – pracodawcy, i one [uchybienia pracodawcy] nie podważają uprawnionej tezy, że wnioskodawczyni realizowała obowiązki pracownicze w ramach reżimu stosunku pracy: wykonywała czynności w stałych godzinach, w systemie zmianowym, nie pracowała w weekendy, podpisywała listy obecności, wykonywała je w stałym miejscu – B. 30A G. Ułański, wykonywał je osobiście, nawet, jeśli, w początkowym etapie aktywności, - jak wykonać różne czynności pokazywała wnioskodawczyni, M. S., która zatrudniona była w firmie płatnika od 1.01.2016r. na stanowisku kelner-barman i miała doświadczenie zawodowe, w tym zakresie, wnioskodawczyni podlegała nadzorowi pracowniczemu, była podporządkowana pracowniczemu, wykonywała polecenia przełożonej A. P. (1), i działającej jako jej pełnomocnik H. G., a za swoją pracę – otrzymała wynagrodzenie. **Wnioskodawczyni faktycznie wykonywała powierzone jej obowiązki od dnia 22 grudnia 2016 r., a pracodawca – wykonywanie obowiązków przyjmował.**

Co istotne, A. P. (1) miała realną potrzebę zatrudnienia pracownika, a ponadto, w momencie zawierania zakwestionowanej umowy o pracę, kondycja finansowa firmy była dobra i płatnik składek mógł pozwolić sobie na zatrudnienie pracownika. Prowadzona działalność jest to działalność gastronomiczna, w okresie, w którym została zatrudniona M. M. (1) były problemy ze znalezieniem pracownika, a z kolei w grudniu, w okresie przedświątecznym, było dużo pracy i zamówień, w związku z tym pracownik był bardzo pilnie potrzebny. Matka płatnika, H. G., w swoich zeznaniach powiedziała, że w spornym okresie „każda para rąk była na wagę złota”. Wszyscy świadkowie, zgodnie, potwierdzili pracę ubezpieczonej w spornym okresie, co więcej, liczne okazane przez płatnika, dokumenty, w tym przelewy bankowe na konto M. M. (1) bezspornie świadczą o faktycznym świadczeniu pracy.

Należy uznać, że nieobecność w pracy M. M. (1) była spowodowana korzystaniem przez nią z podstawowego prawa pracowniczego, jakim jest prawo do zwolnień lekarskich w okresach niezdolności do pracy, jako konsekwencji – ubezpieczeniowej, ubezpieczenia pracowniczego.

Sąd pragnie, jednocześnie, zwrócić uwagę, że nawet, jeżeli rzeczywistą wolą zawarcia przez wnioskodawczynię umowy o pracę z dnia 22 grudnia 2016 r. była chęć spełnienia przez nią warunku, od którego uzależnione jest

przyznanie w jej przypadku prawa do świadczeń zdrowotnych, to okoliczność ta nie świadczy o zamiarze obejścia prawa, **jeżeli umowa o pracę jest faktycznie realizowana , a pracodawca – realizację obowiązków pracowniczych – przyjmował** . A taka sytuacja miała miejsce w przypadku M. M. (1).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zaskarżoną decyzję ZUS zmienił i orzekł, że wnioskodawczyni M. M. (1) podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu, jako pracownik u płatnika składek A. P. (1) od dnia 22 grudnia 2016 r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. zasądzając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz M. M. (1) kwotę 90 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, na podstawie & 9 ust. 2 rozporządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U poz. 1800 z **późn, zm**) –[**odwołania wniesione: 14.06.2017.r i 29.06.2017r.]** .

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego.